

Pokud stížnost dovozuje ještě dále, že je mylným názor žal. úřadu, že by zde bylo potřeba prokazovati existenci rodinného hrobu předložením smlouvy o zakoupení hrobu, schválené arcibiskupskou konsistoří, a pokud dovozuje dále nesprávnost argumentace faktem, že zesnulý zemřel mimo obvod jmenovaného hřbitova, stačí k tomu podotknouti, že těmito vývody brojí stížnost toliko proti předposlednímu odstavci nař. rozhodnutí. Tento odstavec nemění však nic na zásadním stanovisku, které žal. úřad zaujal v předešlé části svého rozhodnutí, a týká se toliko eventuality, kdyby syn st-lův skutečně byl nekatolíkem, tedy jinověrcem ve smyslu § 10 odst. 2 zák. O takový případ zde neběží, jak je mezi stranami nesporno, a nemusil se proto nss zabývati příslušnými vývody stížnosti, resp. druhou částí nař. rozhodnutí, jež obsahuje v podstatě toliko nadbytečné projevení názoru žal. úřadu v případě, který však nebyl řešen judikátně.

Č. 12.171.

Spolkové právo: I. Funkcionáři spolku, jichž volba byla prohlášena za neplatnou, nemohou platně spolupůsobiti při dalších aktech, čelících k volbě funkcionářů spolkových. — II. Stížní legitimace funkcionářů spolku, neplatně zvolených, jménem spolku?

(Nález ze dne 28. listopadu 1935 č. 18.624/35.)

V ě c: Richard P., Josef J. a Podporovací spolek divadelních ochotníků »Tyl« v H. (adv. Dr. Josef Šlajs z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o spolkovou věc.

V ý r o k: Stížnost, pokud jest podána Podporovacím spolkem divadelních ochotníků »Tyl« v H. se odmítá pro nepřípustnost, jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Ke stížnosti několika členů Podporovacího spolku divadelních ochotníků »Tyl« v H., že valná hromada 22. února 1931 byla zahájena za nedostatečného počtu přítomných a že za jednatele byla zvolena osoba nevolitelná, rozhodl okr. úřad v Jilemnici výměrem z 25. května 1932 podle § 12 spol. zák., že spolek je povinen svolati novou valnou hromadu a řídit se při ní přesně podle stanov spolkových. Na to funkcionáři spolku, zvolení dne 22. února 1931, resp. mezitím opět zvolení na valné hromadě z 13. března 1932, svolali novou valnou hromadu na den 12. června 1932, při níž byli zvoleni za spolkové funkcináře opět tiž členové, jako dne 22. února 1931.

Přípisem z 15. června 1932 oznámili Arnošt T. a Augusta J., kteří byli předsedou, resp. jednatelkou spolku až do valné hromady ze dne 22. února 1931, že jim nově zvolený předseda Richard P. odepřel vydati knihy a písemností, jichž je zapotřebí k tomu, aby oni mohli svolati valnou hromadu, a žádali, aby k tomu byl úředně donucen. Žádost tuto vyřídil okr. úřad výměrem z 18. června 1932, v němž poukázal na to, že výměrem z 25. května 1932 byl zrušen výsledek valné hromady z 22.

února 1931, a prohlásil, že tento jeho příkaz se stal bezpředmětným, ježto mezitím se konala dne 13. března 1932 podle stanov nová valná hromada.

K odvolání, jež z tohoto výměru podali Arnošt T. a Augusta J., zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím napadený výměr jako nezákonný a zároveň rozhodl, že valná hromada, nařízená výměrem okr. úřadu z 25. května 1932, musí býti svolána funkcionáři, kteří vykonávali platně své funkce před konáním valné hromady dne 22. února 1931. Výrok tento odůvodněn v podstatě poukazem na to, že již pravoplatným výměrem okr. úřadu z 25. května 1932 pozbyla platnosti nejen valná hromada z 22. února 1931, nýbrž i volba výboru, resp. funkcionářů na této valné hromadě provedená, i veškerá rozhodnutí tímto výborem a funkcionáři učiněná. Následkem neplatnosti svých mandátů nebyli nově zvolení funkcionáři oprávněni svolávat ani pozdější valné hromady, tedy ani tu, jež byla konána dne 13. března 1932. Novou valnou hromadu mohli platně svolati jen platně zvolení funkcionáři z doby před 22. únorem 1931, ti byli také oprávněni za tím účelem od nových funkcionářů žádati vydání spolkových knih, a proto neprávem prohlásil okr. úřad svůj výměr z 25. května 1932 za bezpředmětný.

Jednaje o stížnosti, do rozhodnutí toho podané, vycházel nss z těchto úvah:

Dříve nežli mohl vejíti na zkoumání jednotlivých námitek stížnosti, musil nss zjistiti obsah a právní povahu nař. rozhodnutí. Rozhodnutím tím, jež bylo vydáno z podnětu stížnosti bývalých funkcionářů spolku do postupu členů spolku, kteří byli na valné hromadě z 22. února 1931 — resp. na valných hromadách pozdějších — zvoleni za nové funkcionáře spolku, bylo v podstatě prohlášeno jednak, že volba těchto nových funkcionářů byla již výměrem okr. úřadu z 25. května 1932 pravoplatně uznána za neplatnou, a že v důsledku toho nemohli tito neplatně zvolení noví funkcionáři svolati platně ani novou valnou hromadu, jejíž konání bylo právě uvedeným výměrem okr. úřadu spolku nařízeno, nýbrž že tak mohli platně učiniti jen ony osoby, které až do volby z 22. února 1931 vykonávali platně svoje funkce. Jsou proto podle názoru žal. úřadu také volby, provedené na valných hromadách z 13. března 1932 a z 12. června 1932 neplatné.

V prvé řadě musil nss z moci úřední zkoumati legitimaci st-lů k podání projednávané stížnosti. Pokud stížnost podávají Richard P. a Josef J. vlastním jménem, nemůže o jejich legitimaci býti sporu, kdyžtž tvrdí, že nař. rozhodnutím, vyslovujícím neplatnost jejich volby za vedoucí funkcionáře spolustěžujícího si spolku, bylo zasaženo do jejich práv. Již toto tvrzení je k založení jejich legitimace podle § 2 zák. o ss dostatečným. Jinak je tomu se stížností jmenovaného spolku. Za spolek jako osobu právnickou mohou stížnost podávati jen její statutární funkcionáři, t. j. osoby fyzické, které byly na místa těchto funkcionářů platně povoláni. Leč v daném případě je otázka, zda Richard P. a Josef J., kteří přítomnou stížnost podepsali jménem spolku jako jeho předseda a jednatel, byli na toto místo platně zvoleni, předmětem sporu, a proto dlužno také otázku jejich legitimace k tomuto zastupování a tím i otázku přípustnosti stížnosti, pokud je podána uvedeným spolkem, ponechatí rozhodnutí pozdějšímu.

Z námitek stížnosti nutno se zabývat nejprve výtkou vadnosti řízení, spočívající po názoru stížnosti v tom, že žal. úřad vydal nař. rozhodnutí k odvolání stran, k podání jeho nelegitimovaných, t. j. k odvolání Arnošta T. a Augusty J., kteří již před tím ze spolku vystoupili, resp. v tom, že se žal. úřad otázkou legitimace těchto odvolatelů nezabýval. Námitka tato by mohla býti důvodnou jen tenkrát, kdyby otázka, zda jmenování před podáním odvolání ze spolku vystoupili, byla pro posouzení jejich legitimace relevantní, t. j. kdyby tato jejich legitimace byla závislou na tom, zda v době, kdy odvolání podávali, ještě členy spolku byli. Leč tomu tak není. Výměrem okr. úřadu z 18. června 1932 bylo rozhodnuto o platnosti volby nových funkcionářů a tím zároveň o zániku funkcí, jež Arnošt T. a Augusta J. podle svého tvrzení ve spolku naposledy platně zastávali. Jako bývalí funkcionáři byli legitimováni brániti se proti tomu, aby jejich spolková funkce nebyla ani pro praeterito prohlášována protiprávně za uhaslou dříve, než oni uznávali, tedy zejména novou volbou, kterou oni považovali za neplatnou, a to i tenkrát, jestliže mezitím ze spolku toho již vystoupili. — — — — —

Ve věci samé založil žal. úřad svoje rozhodnutí na výkladu výměru okr. úřadu z 25. května 1932, v němž spatřoval již pravoplatný výrok o tom, že se valná hromada z 22. února 1931, jakož i volby nových funkcionářů na ní provedených, prohlašují za neplatné. Stížnost, nebrouc v pochybnost zjištění žal. úřadu, že výměr z 25. května 1932 instančním odvoláním napadnut nebyl a vešel proto ve formální právní moc, obmezuje se na výtku, že ve výměru tom zrušení valné hromady z 22. února 1931, jakož i voleb na ní provedených obsaženo nebylo, resp. že při nejmenším je obsah výměru toho tak nejasný, že st-lé v něm výrok takový a proto také podnět k jeho instančnímu potírání spatřovati nemohli; proto výměr ten po jejich názoru nebyl vůbec způsobilý nabýti materiální moci práva.

Lze sice připustiti, že posléze cit. výměr nevyniká zvláštní jasností a že zejména v oné větě, jež se po stránce formální prezentuje jako vlastní výrok úřadu, t. j. ve slovech, že spolek je povinen svolati novou valnou hromadu a řídit se při ní přesně podle stanov — čte-li se o sobě —, není obsažen výrok, že předchozí valná hromada a volby při ní provedené se prohlašují za neplatné. Leč výměr ten dlužno čísti v celku, zejména tedy i s úvodem, kde se praví, že »dne 22. února 1931 byla konána valná hromada spolku, proti níž byla některými členy spolku podána stížnost, že při jejím konání a usnášení byly porušeny předpisy spolkových stanov«, jakož i s prohlášením úřadu, že o stížnosti právě naznačené rozhoduje podle § 12 spolk. zák. tím způsobem, že vydává shora již citovaný příkaz konati novou valnou hromadu. Posuzuje-li se uvedený výměr v této souvislosti, nelze dospěti k jinému závěru, než že okr. úřad chtěl v cit. výměru vyhověti a také skutečně vyhověl stížnosti uvedených členů spolku, t. j. tedy prohlásil valnou hromadu i volby při ní provedené za neplatné z důvodu, pro něž stížnost ta byla podána, a že právě proto nařídil konání nové valné hromady, při níž mají býti zachovány předpisy stanov, aby tato nová valná hromada mohla býti uznána za platnou.

Nemá tedy stížnost pravdu, že v cit. výměru takovýto zrušovací výrok obsažen nebyl, ani v tom, že výměr ten byl tak nejasný, že nemohl proti

st-lům v tomto svém obsahu vejíti v materiální právní moc. Okolnost, že se snad okr. úřad přes toto dostatečně jasné znění snažil tomuto svému pravoplatnému výměru z 25. května 1932 dáti pozdějším rozhodnutím význam jiný, nemůže tu padati na váhu.

Pokud stížnost namítá, že ve výměru z 25. května 1932 nebyl obsažen výrok, že novou valnou hromadu mohou platně svolati jen poslední platně zvolení funkcionáři spolku, má ovšem pravdu. Okolnost ta je však také pro posouzení zákonitosti nař. rozhodnutí nerozhodna. Žal. úřad totiž v příčině této otázky neodkázal na pravoplatné rozhodnutí z 25. května 1932, nýbrž tuto ryze právní otázku rozhodl sám, vycházející zřejmě z názoru, že neplatně zvolení funkcionáři spolku nemohou platně ani svolati, ani řídit valnou hromadu.

Stížnost snaží se ovšem vyvrátiti i správnost tohoto názoru úvahami, že aplikace zásady zde vyslovené na všeliké úkony výboru spolku, jehož volba byla dodatečně prohlášena za neplatnou, by musila vésti k důsledkům fakticky nemožným. Nss nemusil se v daném případě problémem zde nadhozeným v celé jeho šíři zabývat a mohl se omeziti jen na otázku, zda neplatně zvolení funkcionáři spolku mohou platně spolupůsobiti při dalších aktech, čelících k volbě funkcionářů spolkových. Tuto otázku musil nss zodpověděti záporně, neboť spolupůsobením při těchto volebních aktech dostalo by se těmto funkcionářům právě ve volebním řízení určité ingerence, které se jim po právu dostati nemělo, a bylo by připuštění jich k těmto úkonům v rozporu s oním rozhodnutím, jež volbu jejich prohlásilo za neplatnou. Byl proto žal. úřad oprávněn prohlásiti, že novou valnou hromadu neměli platně svolávat a řídit funkcionáři, jichž volba byla prohlášena za neplatnou, nýbrž že tak mohli platně učiniti jen ti funkcionáři, kteří byli naposledy platně zvoleni. V důsledku toho byl úřad rovněž oprávněn prohlásiti valné hromady z 13. března a 12. června 1932 i volby při nich provedené za neplatné.

Jsou tedy vývody stížnosti ve všech směrech bezdůvodné. V důsledku toho pak slušelo stížnost, pokud je dána Richardem P. a Josefem J. vlastním jménem, zamítnouti pro bezdůvodnost, pokud pak je podána také Podporovacím spolkem divadelních ochotníků »Tyl« v H., odmítnouti pro nepřipustnost, poněvadž Richard P. a Josef J., kteří stížnost jménem tohoto spolku podepsali, nebyli podle toho, co svrchu dovedeno, za jeho funkcionáře platně zvoleni a proto také nebyli oprávněni spolek ten zastupovati.

K tomu se ještě poznamenává, že nss v oné části odůvodnění nař. rozhodnutí, ve které se praví, že Arnošt T. a Augusta J. byli oprávněni na Richardu P. žádati veškeré knihy a písemnosti spolku, zvláštní judikátní výrok neshledal.

Č. 12.172.

Učitelstvo: Pouhá skutečnost, že jeden z uchazečů o vypsání místo učitelské byl legionářem, není ještě okolností, která by ve smyslu čl. IV zák. č. 306/1920 Sb. činila konkrétní obsazení místa učitelského s hlediska objektivního zvlášť pozoruhodným.

(Nález ze dne 28. listopadu 1935 č. 19.810/35.)